

Ter herinnering aan

Jan Gielen

echtgenoot van

Tresy Janssen

* Wauwach 23 augustus 1931

† Landgraaf 14 maart 2006

*Te zijn, bij wie er niet meer zijn,
heel diep in je gedachten
en niet met woorden lang en luid,
kan af en toe een stille pijn verzachten,
er gaat een wonderlijke rust van uit.*

De plechtige uitvaartdienst vond plaats op zaterdag 18 maart in de parochiekerk O.L. Vrouw Hulp der Christenen in Nieuwenhagen-Landgraaf, gelegen aan de Heigank. Aansluitend is Jan Gielen op de begraafplaats bij de kerk begraven.

De zeswekendienst wordt in voornoemde kerk gehouden op zaterdag 29 april om 19.00 uur.

Jan was de oudste van het uiteindelijk tot 9 kinderen uitgroeïende gezin van Peter Antoon Gielen en Katherina Dautzenberg. Als zoon van de organist/koster van de Sint Jozefparochie in Waubach kreeg Jan plichtsbesef en het leven volgens de Rooms Katholieke kerkleer met de paplepel ingegoten. Op school was Jan vooral een ijverige leerling die uitblonk in rekenen. Wiskunde en technische vakken hadden op de middelbare school zijn belangstelling. De mijnen: dat was de werkomgeving waar Jan zijn talenten kon laten gelden. Dat wilde hij zelf. Dat was zijn drijfveer. Via de mijn volgde hij de opleiding tot mijnmeter. Jan Gielen viel bij zijn leidinggevendens snel op door zijn vakkennis, discipline en plichtsbesef.

Hij had inmiddels een nieuwe drijfveer. Een gezin stichten met Tressy Janssen, zijn partner voor het leven. Hard werken, ambitieus om het te maken in de mijnen stonden in het teken van een aangename manier van leven thuis. Tressy, zijn vrouw moest het goed hebben. De kinderen Leanne, Bart en Cyriel mocht het aan niets ontbreken op hun levensweg naar een mooie carrière.

Het deed Jan pijn dat de mijnen dicht gingen. Zijn loopbaan kreeg een aantal nieuwe wendingen. Desalniettemin stortte Jan zich met jeugdige energie op zijn werk. Hij had immers een taak te vervullen voor zijn gezin. Thuis zitten kwam pas aan de orde toen hij met pensioen ging. Voor Jan een grote overgang. Wat betekende hij nog voor de maatschappij? De kinderen verlieten één voor één het huis. Het gezin, zijn grote drijfveer in het leven, viel weg. De komst van de kleinkinderen veranderde dat gevoel compleet. Jan zag je stralen als hij thuis omringd werd door "zijn jongens" en "het grote meisje" en "het kleine meisje". Nu is hij ons plotsklaps ontvallen. Jan Gielen is gestorven zoals hij was: rustig en bescheiden.

Wij kunnen terugkijken op een leven met een geweldige man, vader en opa.

Wij danken u voor uw medeleven,
Tressy Gielen-Janssen, kinderen en kleinkinderen.